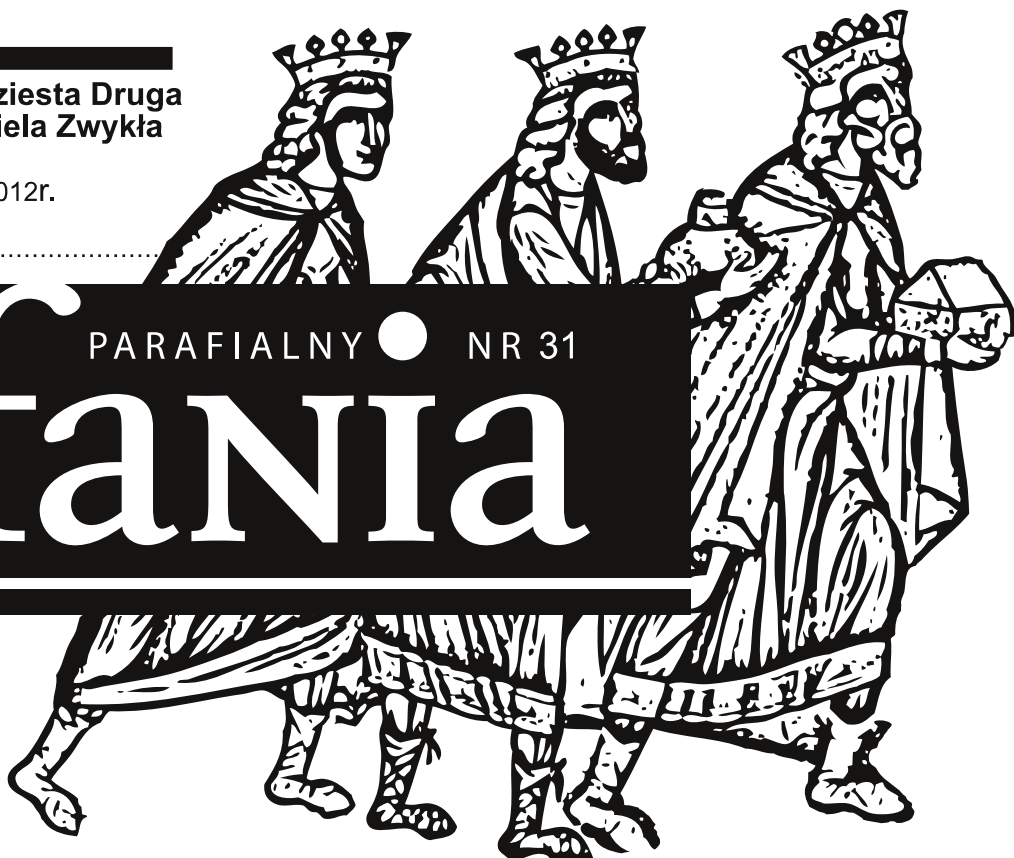

Tygodnik Parafii
pod wezwaniem
Objawienia Pańskiego
w Bliznem

Trzydziesta Druga
Niedziela Zwykła

11.11.2012r.

TYGODNIK PARAFIALNY NR 31

epifania

CZYTANIA NIEDZIELNE: 1 Krl 17,10-16; Ps 146; Hbr 9,24-28

NIEDZIELNA EWANGELIA

> Mk 12,38-44

Jezus nauczając mówił: «Strzeżcie się uczonych w Piśmie. Z upodobaniem chodzą oni w powłóczy-
stych szatach, lubią pozdrowienia
na rynku, pierwsze krzesła w sy-
nagogach i zaszczytne miejsca na
ucztaach. Objadają domy wdów i dla po-
zoru odprawiają długie modlitwy. Ci tym
surowszy dostaną wyrok». Potem usiadł
naprzeciw skarbony i przypatrywał się,
jak tłum wrzucał drobne pieniądze do
skarbony. Wielu bogatych wrzucało wiele.
Przyszła też jedna uboga wdowa i wrzu-
ciła dwa pieniążki, czyli jeden grosz. Wtedy przywołał swoich uczniów i rzekł do nich: «Zaprawdę, powiadam
wam: Ta uboga wdowa wrzuciła najwięcej ze wszystkich, którzy kładli do skarbony. Wszyscy bowiem wrzucali
z tego, co im zbywało; ona zaś ze swego niedostatku wrzuciła wszystko, co miała, całe swe utrzymanie».

KOMENTARZ x. MR

„Słuchaj Izraelu...”, wiara rodzi się ze słuchania. Przyjęcie Słowa Bożego, pozwala nam zrozumieć, że najważniejsze jest, kochać Boga i bliźniego, w tym zawiera się prawo i prorocy.

Bóg jest Miłością i wszystkich nas chce czynić na swój obraz i podobieństwo. Posyła nam swojego Ducha, aby wypalić w nas wszelką złość i zawiść, oczyścić Krwią swoją

nasze serca i wlać w nie swoją miłość. W ten sposób, my ludzie grzeszni i słabi, możemy stać się miejscem, gdzie objawia się Jego miłość, królestwo Boże.

Kiedy jestem ministrantem, a kiedy nie?

MINI STRANCI

Posługa ministranta jest ściśle związana z całym moim życiem. Nie da się być ministrantem, na Mszy Świętej, a później wychodzi z Kościoła i już nie – nie muszę; nie jestem – i tak do następnej niedzieli albo Mszy Świętej.

Posługa ministranta to jest długie przygotowanie, które nie kończy się wraz z wstąpieniem w szeregi ministrantów (tych w komzach). Ale jest to żmudna, czasami ciężka, ale i wdzięczna posługa. Po rozpoczęciu przygotowania kandydaci na ministrantów przygotowują się razem z nami na zbiórkach i wykładach liturgicznych, ale także podglądając posługę „rasowych” ministrantów na Mszach Świętych. Pewne rzeczy (w większości nasze niedociągnięcia) szlifujemy na zbiórkach – czasami do upadłego. Ale wśród nas nie ma takich, którzy by się zrażali ciężką pracą i ćwiczeniem tego co nam nie wychodzi. Ponieważ ministranci niczego się nie boją i żadną pracą się nie zrażają.

Całe życie tego, kto wstąpił w grono ministrantów jest przygotowaniem do tej posługi, ale i czerpie z niej – spotkanie z Chrystusem, jest tym co jest w tej posłudze najważniejsze. Największą radością dla nas jest jednak postawa budowania wspólnoty ministranckiej przede wszystkim przyjacielskiej (co skrętnie wypracowujemy razem z ministrantami). W następnym artykule opis naszych spotkań formacyjnych inaczej...

Ks. Marcin

Czy jestem właścicielem, czy zarządcą?

Podziwiamy dziś dwie odważne wiarowdowy. Pamiętajmy, że w ich czasach nie było systemów emerytalnych, a los starych ubogich kobiet był nie łatwy. Po śmierci męża życie wdowy było zależne od ofiarności krewnych lub sąsiadów.

Sarepta leżała w ziemi pogan. Dla żyjącej tam wdowy Eliasz był kimś obcym. Można sobie wyobrazić, co poczuła, gdy usłyszała: „Najpierw przygotuj z tego, co masz, mały chleb i przynieś mi go, a potem przygotujesz coś dla siebie i syna”. Ale stała się rzecz z pozoru niemożliwa: w słowach Eliasza ta pogańska wdowa usłyszała głos Boga. „Nie skończy się mąka w dzbanie ani nie braknie oliwy w baryłce...”. I jej wiara dokonała tego, co po ludzku niemożliwe. Rzeczywiście nie zabrakło.

A potem druga wdowa, w Jerozolimie. Jezus nie tylko ją pochwalił; pouczył nas przy tej okazji, że miarą naszej hojności nie jest to, ile dajemy ale to ile zostawiamy dla siebie. Ci, którzy „wrzucali z tego, co im zbywało” pozostawili sobie wiele. Ta kobieta oddała wszystko, co posiadała.

Tajemnica podobającej się Bogu ofiarności polega na uświadomieniu sobie, że wszystko, co posiadamy, należy do Boga. Jako chrześcijan-

ka powinnam wiedzieć, że jeżeli chodzi o mój majątek i pieniądze, wszystko to należy do Pana. Mój dom, moje dzieci, moje pieniądze, mój samochód – wszystko to nie jest moje, lecz Jego. Jestem tylko zarządcą powierzonego mi majątku. Jeżeli jestem tego świadoma to nie powinnam mówić: Ile będą mogła Mu ofiarować ze swoich pieniędzy, lecz ile Jego pieniędzy będę mogła wydać na swoje potrzeby.

Biedna wdowa kochała Boga i dlatego oddała Mu wszystko co miała. Nie ludźmy się, ta ofiara w niczym nie zmieniła jej statusu, i tak pozostałaby na utrzymaniu innych. Ale ofiara była świadectwem wiary, że jej życie naprawdę zależy przede wszystkim od Bożego miłosierdzia. Jezus nigdy nie potępiał bogatych, przestrzegając tylko, że trudno im będzie wejść do królestwa. Tak, jakby mówił: nieważne, ile masz pieniędzy; ważne, na co je wydajesz. Czy twoje pieniądze wspomagają ubogich, sprawiają, że świat stanie się dla nich bardziej przyjazny? Czy pomogą ci nakarmić głodnych, odziać nagich, dać schronienie bezdomnym?

I zasadnicze pytanie: czy te pieniądze nie wzięły cię w niewolę? Czy wobec dóbr tego świata zachowujesz się jak właściciel, czy jak zarządcą, który gospodaruje własnością Pana?

Grażyna

APOSTOLSTWO DOBREJ ŚMIERCI

Czy można przygotować się duchowo do odejścia z tego świata, czy można wspomóc w tym innych?

Dopiero co przeżyliśmy wspomnienie Wszystkich Wiemych Zmarłych, ale w pędzie codzienności myśl o ostatniej godzinie naszego życia nieustannie od siebie odsuwamy. Na szczęście część osób wita ją spokojnie, będąc przygotowanym do spotkania z Ojcem, niestety reszta raczej z niepokojem i przerażeniem. Ile osób odchodzi bez pojednania z Panem, w samotności i opuszczeniu, w szpitalu lub w wypadku.

Chcę krótko opisać wspólną modlitewną, jaką jest Stowarzyszenie Matki Bożej Patronki Dobrej Śmierci, zwane także Apostolstwem Dobrej Śmierci. ADS powstało we Francji i zostało zatwierdzone w 1908 roku przez papieża Piusa X. W Polsce Apostolstwo rozpoczęło działalność 30 maja 1987 roku na mocy dekretu ks. Kardynała Glempa Prymasa Polski. Opiekunami Stowarzyszenia są Misjonarze Świętej Rodziny z siedzibą w Górze Klasztornej, a patronami - Matka Boża Bolesna i św. Józef. Obecnie Apo-

stolstwo liczy ponad 400 tys. członków oraz 1100 zelatorów.

Mottem ADS są słowa: Dobrze żyć – to wiele, dobrze umrzeć – to wszystko... Główne cele Stowarzyszenia to: modlitwa o wyjednanie dla wiernych katolików wytrwania w łasce uświęcającej, dla obojętnych religijnie i grzeszników o łaskę nawrócenia, a dla wszystkich o dobrą i świętą śmierć.

Apostolstwo Dobrej Śmierci jest zrzeszeniem modlitewnym, które przypomina o pilnej konieczności dobrego przygotowania się do ostatecznego spotkania z Bogiem. Realizując powyższe cele, należący do Stowarzyszenia kierują często swe myśli ku wieczności, starają się wystrzegać grzechu, by wzrastać w dobru, aby w ten sposób być gotowym na śmierć w każdej chwili życia. Ważny w praktyce jest codzienny rachunek sumienia, a także udział w dniach skupienia i rekolekcjach organizowanych w wielu regionach Polski. Stowarzyszenie propaguje odmawianie Różańca do Siedmiu Bolesci Matki Bożej. Wydaje także informacyjny biuletyn „Nadzieja i Życie”, w którym czytelnicy dzielą się doświadczeniem

uzyskanych łask dla swoich bliskich.

Wracając do postawionego na początku pytania, odpowiadam, że można. Przede wszystkim modlitwą. Członkowie ADS na całym świecie modlą się za konających i tych, którzy danego dnia mają stanąć przed Panem. Pamiętajmy też o duszach czyśćcowych. Na ile mogą, zachęcają do nawrócenia, przemiany życia, towarzysząc odchodzącym. Liczne świadectwa i listy potwierdzają działanie Łaski Bożej w ostatnich chwilach życia wielu osób, które stroniły od Boga lub wręcz z nim walczyły.

Często zostawiamy zmianę życia na później, kiedy będzie bardziej sprzyjający czas. Tę przemianę można zacząć każdego dnia, powierzając się opiece Matki Bożej Bolesnej, Patronce Dobrej Śmierci. Potrzeba bardzo niewiele, wystarczy powiedzieć Bogu tak, całej reszty dokonuje w nas Pan. „Stworzyłeś mnie, Boże, dla siebie i niespokojne jest moje serce, dopóki nie spocznie w Tobie...”

m. s.

Ważne a nie zauważalne...

W tym tygodniu obchodziliśmy dwa ważne święta: Święto Rocznicy Poświęcenia Bazyliki Laterańskiej i Wspomnienie Św. Leona Wielkiego.

Bazylika Św. Jana na Lateranie

Jej powstanie datuje się na ok 313 rok. Fasada głównego wejścia do bazyliki została zaprojektowana w XVIII w. przez Alessandro Galilei w stylu klasycznym (ukończono ją 1733). Układ pilastrów i półkolumn podkreśla pięcionawowe wnętrze bazyliki. Poniżej gzymsu widoczny jest napis:

Omnia Ecclesiarum Urbis et Orbis Mater et Caput

– matka i głowa wszystkich kościołów miasta i świata. Znaczy to tyle, że świątynia ta jest katedrą papieża – biskupów Rzymu i zwierzchników całego Kościoła. Ponadto fasadę wieńczy piętnaście siedmiometrowych figur, przedstawiających Doktorów Kościoła z rzeźbą Chrystusa ustawioną w centralnej części.

Wielu ludzi sądzi, że to Bazylika Św. Piotra jest najważniejsza jednak jest to mylne, ponieważ to Lateran odegrał znaczącą rolę w dziejach chrześcijaństwa i dlatego Kościół obchodzi specjalny dzień, przypominający moment jego poświęcenia. W ciągu kilku wieków panowało tu 161 papieży i odbyło się pięć soborów powszechnych. Bazylika na Late-

ranie przestała być siedzibą papieży od czasów niewoli awiniońskiej na początku XIV w. W 1377 r. papież Grzegorz IX przeniósł swą siedzibę do Watykanu.

Do dziś bazylika laterańska zachowuje swe wyjątkowe znaczenie. Tu właśnie papieży odprawiali Mszę na rozpoczęcie Wielkiego Postu. Tu w Niedzielę Palmową stawia się łuk triumfalny na przyjęcie Króla męczenników. Tu papież odprawia Mszę świętą w Wielki Czwartek na pamięć kę Ostatniej Wieczerzy.

Wspomnienie Św. Leona Wielkiego, papieża i doktora Kościoła:

Leon urodził się około 400 r. w Toskanii. Był synem Kwityniana. Papież Celestyn I mianował go archidiaconem. Od młodości wyróżniał się tak wielką erudycją i zdolnościami dyplomatycznymi, że nawet jako zwykły akolita wysyłany był przez papieża do ważnych misji. Kiedy przebywał jako legat w Galii, został obrany papieżem (440) po śmierci Sykstusa III.

Jego pontyfikat przypadł na czasy licznych sporów teologicznych i zamieszania pośród hierarchii kościelnej. Bronił doktryny Kościoła

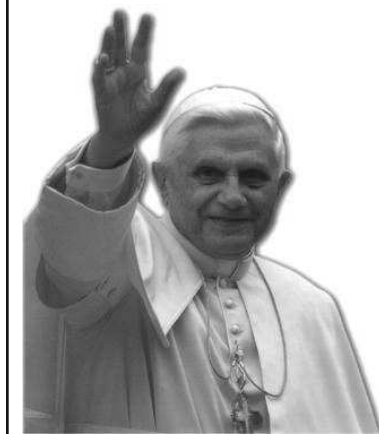
i prymatu Piotra. Bronił Italii i Rzym przed najazdami barbarzyńców. Wyjechał naprzeciw Attyli, króla Hunów, i jego wojskom, wstrzymał ich marsz i skłonił do odwrotu (452). Papież był obrońcą kultury zachodniej. Jako pierwszy papież otrzymał przydomek "Wielki". W roku 1754 Benedykt XIV ogłosił go doktorem Kościoła. Jest patronem muzyków i śpiewaków. Był odważnym i znaczącym papieżem jak na ówczesne czasy.

Zachęcam do poznawania historii naszych świętych, kryją one niezwykle bogactwo i świadectwo wiary.

Ks. Marcin

Benedykt XVI do Polaków

Każdy człowiek niesie w sobie tajemniczą tęsknotę za Bogiem. Pragnienie spotkania z Nim jest zaczątkiem wiary, wewnętrznym impulsem do szukania Go. Módlmy się, aby ten Rok wiary był dla nas wszystkich czasem osobistego spotkania z Bogiem. Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!
07.11.2012

www.pch24.pl Strona ta jest związana z dwumiesięcznikiem „Polonia Christiana”. Znajdziemy na niej wiadomości z Polski, ze świata, z Kościoła, których na próżno nam szukać w tzw. oficjalnych mediach. Różnorodność tematyczna artykułów jest ogromna – od polityki po kulturę. Jest też miejsce na lekturę duchową i na sylwetki świętych na każdy dzień. Na stronie znajdziemy również materiały filmowe i internetowe wydanie czasopisma „Polonia Christiana”. Naprawdę warto od czasu do czasu zajrzeć na tę stronę.

Materiały zaczerpnięte ze strony www.kmt.pl

Ogłoszenia Duszpasterskie

1. **11.11** – niedziela, po Mszy św. o g. 10.30 spotkanie rodziców i dzieci kl. I, II, III. W tym dniu modlimy się za naszą Ojczyznę.
2. **13.11** – wtorek, o g. 18.00 modlimy się w intencji KZR.

SPORT NEWS

KS Blizne mistrzem Ligi Bemowskiej

Klub Sportowy Blizne w poprzedni weekend zapewnił sobie mistrzostwo Ligi Bemowskiej na kolejną przed końcem sezonu. Drużyna z Bliznego pokonała ostatnie w tabeli LGB 6:0, ale tytuł mistrzowski był już pewny przed tym meczem. Rywal w walce o mistrzostwo, KS Kierownicy, niespodziewanie przegrał z beniaminkiem FC Kublinie 0:1 i stracił jakiegokolwiek szansę na dogonienie drużyny z Bliznego.

Natomiast występujące w drugiej lidze rezerwy KS Blizne powalczą o podium. Do końca sezonu pozostały im trzy mecze, ale najcięższy sprawdzian czeka ich już w tą niedzielę, gdy zmierzą się z liderem drugiej ligi, Izbą Wyrzeźwień.

Autor: KK

Chrześcijańskie mp3

Koncert Uwielbienia 2012

„Podnieście głowy, nabierzcie Ducha” – to zarejestrowany koncert, który odbył się w uroczystość Bożego Ciała w Opolu. W wydarzeniu tym uczestniczyło ponad 3,5 tys. widzów z całej Diecezji Opolskiej. Podnieście głowy, nabierzcie Ducha, to przepiękny materiał z Koncertu Uwielbienia, który odbył się w czerwcu tego roku w Opolu. Album ten w pełni oddaje atmosferę życia i radości. Brzmienie i głębia tekstów sprawiają, że chce się żyć! – mówi ks. Eugeniusz Ploch. Koncert przygotowany został przez zespół Przecinek, trio Bartka Jaskota i Chór Warsztatów Uwielbienia. Płytkę „Podnieście głowy, nabierzcie Ducha” kupisz na www.chrześcijańskiegranie.pl

(Wykorzystano materiały ze stron: www.chrześcijańskiegranie.pl) Opracował: BI

MSZE ŚW. I NABOŻEŃSTWA

Niedziele i święta

9.00

10.30 - Msza święta dla dzieci,
(wrzesień - czerwiec)

12.00

18.00

Dni powszednie

8.00 - (wrzesień - czerwiec)

18.00

Spowiedź

Spowiedź odbywa się przed każdą Mszą św.

Nabożeństwa:

majowe, czerwcowe,
październikowe
po Mszy św. o godzinie 18.00

Pierwszy piątek miesiąca

Spowiedź od godziny 17.15

KANCELARIA PARAFIALNA

czynna: poniedziałek, środa, piątek
w godzinach 17.00 - 17.45

Parafia Rzymskokatolicka

Objawienia Pańskiego

ul. Łaszczyńskiego 1

05-082 Blizne

tel./fax (022) 7220250

kontakt@objawieniepanskie.waw.pl

Redakcja

redakcja.objawieniepanskie@gmail.com

KOSZT WYDANIA: 50 GR

**CENA: dobrowolne ofiary
złożone do koszyka**

Katechizm na Rok Wiary nr 194

"Symbol Apostolski został nazwany w ten sposób, ponieważ słusznie jest uważany za wierne streszczenie wiary Apostołów. Jest to starożytny symbol chrześcijaństwa Kościoła rzymskiego. Jego wielki autorytet wynika z faktu, że jest on symbolem, którego strzeże Kościół rzymski, Kościół, gdzie miał siedzibę Piotr, pierwszy z Apostołów, i dokąd przeniósł wyrażenie wspólnej wiary"

Przeczytaj

Jan Paweł II, Potęga wiary

Rok wiary to szczególna okazja, by zastanowić się nad jej istotą, by zgłębić jej prawdę. Bł. Jana Pawła II bez wątpienia można nazwać człowiekiem wiary. Książka jest wyborem z katechez papieskich poświęconych wierze. Według słów Papieża wiara człowieka jest odpowiedzią na miłość i objawienie Boga, jest propozycją pozostawioną wolnemu wyborowi człowieka, pozwala uczestniczyć w poznawaniu Boga, jest normą życia chrześcijańskiego.

Materiały zaczerpnięte ze strony www.kmt.pl

